

Livets väg

nr 10 / 2022

Jesus sade: Jag är vägen,
sanningen och livet. Ingen
kommer till Fadern utom
genom mig (Joh. 14:6).

Frågor och svar

Hur skall en kristen
se på frågan om s.k.
dödshjälp?

STENS ???

FRÅGELÅDA

Svar:

Frågan om s.k. ”dödshjälp” (eutanasi = grekiska: *god död*) diskuteras ofta i media.

För en kristen är grunden Guds bud: *Du skall icke dräpa*. Dit hör förbudet mot både mord och självmord. Att aktivt och medvetet ta livet av en människa är förbjudet. Men det finns inget bud som säger att man till varje pris måste sätta in medicinsk behandling vid livets slut. Varje människa har rätt att tacka nej till medicinsk behandling.

Förr i tiden var det vanliga, att när läkarna inte längre kunde hjälpa och döden nalkades, samlades man vid den döende människans säng. Prästen kom då med evangeliets tröst om det var en kristen människa som låg för döden. Prästen gav avlösning och delade ut nattvarden och läste lämpliga trösterika ord ur Bibeln som den döende genom tron kunde klamra sig fast vid och så somna in i frid även om smärtorna ofta var mycket svåra. Men Gud hjälper också vid sådana tillfällen.

Ibland hände det också att en icke kristen människa på dödsbädden ångrade sina synder och fick Guds förlåtelse. Därför är det också viktigt att vi som kristna om möjligt får tillfälle att besöka både sjuka,

gamla och döende och att vi då efter bästa förmåga ger dem Guds ord.

Idag är det viktigt att varje kristen samtalar med sin präst om dessa frågor så att man också i en trolig sjukhusmiljö få besök och tröst inför döden. Den moderna s.k. *palliativa* vården kan ofta vara mycket god och ge en varm mänsklig omvårdnad och smärtlindring. Detta har man då rätt att använda sig av. Men som kristen vill man också genom prästen eller kristna anhöriga eller kristna vänner framför allt få hör Guds ord inför övergången till det eviga livet efter döden. Döden är ju vår himmelska födelsedag.

När det gäller dödsbegreppet kan läkekonsten idag fastställa döden genom att konstatera *hjärndöd*. Detta kunde man inte förr då endast hjärtdöd var det sätt döden kunde fastställas av läkare. Det finns därför i vår tid ingen plikt att t.ex. under lång tid fortsätta med respirator om hjärndöd har konstaterats. Det är en klar skillnad att inte i absurdum fortsätta med verkningslös behandling och att aktivt medverka till att avliva en person.

Men det finns också en rörelse som kämpar för att alla människor skall ha rätt att dö genom dödshjälp. Det är då fråga om *aktiv dödshjälp*, vilket redan införts i flera länder. En sådan dödshjälp får i så fall utföras om det blir tillåtet för läkare att på patientens begäran ge en spruta eller på annat sätt göra så att patienten avlider.

Bibeltroende kristna kämpar mot detta. Det är inte förenligt med Guds bud att på detta sätt förkorta livet. Den etik som ligger bakom sådant är hednisk och främmande för både kristendomen och den naturliga

Livets väg

Evangeliskt-lutherskt kyrkoblاد

Nr 10, 28 januari 2022

Red. kyrkoherde Sten Rydh

lagen. Därför protesterar både kristna och andra mot obegränsad s.k. *aktiv dödshjälp* eller *eutanasi*. Denna form av "barmhärtighetsmord" är och förblir en synd. Sjuka och döende människor utsätts också genom detta för risken att bli avlivade mot sin vilja. Samvetslösa personer har ofta utfört sådana barmhärtighetsmord.

Det värsta fall jag känner till är prästen i Sillbodal (Årjäng i Värmland). Han gav gift (arsenik) i nattvardsvinet vid hembesök hos sjuka och svaga personer. Han erkände tre mord och tre mordförsök 1865. Uppmärksammade fall av olaglig dödshjälp eller mord på svårt sjuka har även förekommit i vår tid.

Det finns också en förening i Sverige som kämpar för "fri dödshjälp", RTVD, *Rätten till en värdig död* (tidigare: *Rätten till vår död*), där bl.a. ateisten Ingemar Hedenius var en av de drivande när den startade 1974. På deras hemsida citeras bl.a. författaren Barbro Lindgren och den kände musikern Björn Ulvaeus. Motsvarande världsorganisation heter "World Federation of Right to Die Societies". Jag vill verkligen varna för deras tankar och idéer, även om vissa saker de har kämpat för i viss mån kan vara berättigade och idag har anammats inom sjukvården.

Vägen genom Bibeln

Under denna rubrik kommer jag i "Korset och Kronan" att gå igenom vissa bibelböcker kapitel för kapitel.

Förhoppningen är att detta skall bidra till ett ökat intresse för att var och en själv flitigt och regelbundet studerar Bibeln.

Man kan läsa Bibeln på många olika sätt. Den store lutherske teologen *Carl Ferdinand W. Walther* skriver att det är viktigt både att läsa kortare stycken långsamt och eftertänksamt och så meditera över Guds

ord, men också längre stycken. Han uppmanar varje kristen att läsa Bibeln i större stycken och så snabbt lära känna hela Bibelns innehåll. Detta brukade också bibelforskaren, doktor *David Hedegård* framhålla. Han rekommenderade en bibelstudieplan där man varje dag läser 4 kapitel. Följde man denna plan ett år så hade man läst igenom GT en gång och NT två gånger.

Jag har en fin, gammal Bibel från 1700-talet utgiven av den store teologen *Abraham Calovius*, som var en framstående exeget och trogen efterföljare till Luther. Calovius har i sin Bibel förutom många randanmärkningar (noter skulle vi säga idag) också en omfattande bibelstudieplan, där man läser ännu mer varje dag än vad som finns i Hedegårds plan.

När det gäller annan litteratur, t.ex. deckare eller romaner och annan skönlitteratur eller facklitteratur läser vi ofta böcker rakt igenom på några dagar eller veckor. Men när det gäller Guds ord är människor märkligt tröga. Ingen anser sig ha tid och kraft att verkligen läsa Guds ord på allvar.

Annorlunda var det på de stora väckelsernas tid, t.ex. på 1800-talet, då de kristna kallades "läsare" därför att de läste så mycket. Vad var det de läste då? I först hand Bibeln. Sedan läste man regelbundet Luthers postillor och även de lutherska bekännelseskriterierna, vilka gavs ut i små, behändiga utgåvor. De s.k. kolportörerna som gick från gård till gård med sina religiösa skrifter hade i regel med sig både Bibeln, Psalmboken och "Concordia Pia" tillsammans med annan uppbyggelselitteratur. *Märk: Augustinus blev omvänd när ett barn ropade: Tag och läs, tag och läs!*

Låt oss nu på nytt bli verkliga LÄSARE!

"Vägen genom Bibeln" kommer i nästa nummer att börja med första Mosebok.